

Eriväljaanne

SOO KOOLIKAJA

VÖRUSOO PÕHIKOOLI AJALEHT NR.10, JUUNI 2000

Armas noor sõber!

Täna istud Sa aukohal ja võtad teenitult vastu õnnitlusi oma esimese kooli lõpetamisel. Meie kõik: Sinu õpetajad, vanemad, sõbrad ja tuttavad tunneme rõõmu ja uhkust. Kodukool saadab Sind teele oma parimate soovidega. Jätkugu Sul töötahet ja läbilöögivõimet. Tea, et kõik siin elus ei tule kergelt kätte. Nähtud vaev aga tasub end alati. Soovime Sulle jõudu, tahet ja kordaminekute rõõmu.

direktor Saima Murel

9.^a klass

Ait, Steven
Helstein, Katrina
Härm, Karmen
Ivanova, Katrin
Juhkam, Gea
Jõks, Janek
Koort, Agur
Madisson, Rando
Parksepp, Marko
Paur, Annika
Peri, Piret
Ploom, Aigi
Reedi, Teele
Sokk, Maarja
Toom, Marek
Vislapuu, Janek

Klassijuhataja:
Ira Petrova

9.^b klass

Kahja, Merit
Kapp, Sven
Kiik, Leana
Käärrik, Keit
Merimets, Aarne
Olle, Kaimar
Puusepp, Piret
Puusepp, Toomas
Raat, Ainar
Reiman, Laura
Soopärg, Maris
Sööt, Kristiina
Taaler, Kerli
Toomjõe, Triin
Uiiboaed, Janek
Vasilkovski, Villu

Klassijuhataja:
Heli Maaslieb

Õpilased küsivad – õpetajad vastavad

Intervjuu 9.a klassijuhataja Ira Petrovaga

Kuidas Teist sai õpetaja?

Ju siis olid kooliaastad Tõrva keskkoolis nii kõitvad, et ma ei raatsinud koolist lõplikult lahkuda. Sama meelt oli teisigi. Meie XL 11.A 22st lõpetanust õppis kõrgkoolis õpetajaks 9, neist neli saksa keelt. Eks osa "süüid" selles oli lemmikõpetajatel. Meie saksa keele õpetaja Veronika Viiret oli kõikide poolt samavõrd armastatud kui kardetud: ta oli laia silmaringiga, väga nõudlik, autoritaarne, ent sisimas sooja südamega. Oma õpilaste mälestustes elab ta edasi kaua-kaua. Lemmikuks sai ta mulle juba eelkoolieas mu naabrilastest mängukaaslaste väga toreda emana, kellel oli küll palju tööd, kuid kes meid mõnikord koolipidudele kaasa võttis. Helme ordulossi varemetesse matkama viis või oma reisidelt igatühele mõne meene kaasa tõi. Tol eluperioodil lubasin minagi "õpljuhiks" hakata ning koolimängimine kuulus meie igapäevaste mängude hulka. Õnneks kaldus vaekaus hiljem võõrkeelte kasuks, kuigi ka emakeel ja kirjanus olid südamelähedased. Võõrkeelehuvi toetas ka minu kodu, minu parim õpetaja ja kasvataja. Ka niimoodi võib õpetajaks saada. Tegelikult kaldun arvama, et igatühe geenivaramus on ka see "magnet" mis teda kutsumuse poole tõmbab. Elukeskkond teeb sihilejõudmise vaid kergemaks või raskemaks. Minule tehti see kergemaks.

Kes Te oleksite, kui Te poleks õpetaja?

Ilmselt aednik. Ka see on loomuline töö, kuid töö vilju näeb palju kiiremini ning vähema närvikuluga.

Kas lapsed on aastatega muutunud?

On ja ei ole ka. Nagu ma isegi. On seda, mis on alati olnud, ning seda, mida elukeskkond mõndil peale surub. Hetkeseis on igal juhul suuresti vaimuse kahjuks.

Kuidas lõõgastute pärast pingelist tööpäeva?

Lülitan end nõ koolilainelt sõprade ja looduse lainele. Aknast välja vaadates on taevaalaotus, Tamula ja metsapiir taamal mu ees. Päikeseloojanguid vaadates võib unustada iseendagi, maistest mureddest rääkimata. Aga kõige parem on rääkida oma lähedastega. Olgu see siis rõõm või mure.

Milline on Teie arvates koolielu helgem pool?

Kui laabuvad suhted kõigil tasanditel: õpilane-õpetaja, õpetaja-õpetaja, lapsevanem-õpilane, lapsevanem-õpetaja. Pole ju õppimist vaid õppimise pärast, vaid selleks, et elu igas olukorras inimväärselt toime tulla, elust rõõmu tunda ning mitte muredesse-konfliktidesse uppuda.

Mida teeksite meie koolis teisiti?

Vahetundide veetmiseks rajaksin nõ vaikuse saarekese nendele, kes veel hääletut omaetteolemist ja mõtisklemist väärtuseks pidada oskavad. Seal võiks olla väike purskkaev veevulinaga, akvaarium kaladega, mõni kilpkonn, veetaimed, võibolla isegi küülik või tšintšilja silitamiseks. Vastukaaluks müra- ja virtuaalse maailma pealetungile! Sest MÕTE ja TUNNE, see on SALADUS, mis vajab sündimiseks ka pisut salapära ja vaikset omaetteolemist.

Mida arvate meie klassist?

9. A – edasipüüdlik, heasoovlik, isetegevus- ja spordilembeline ja pisut "laagrihull", sest eranditult kõik suvevaheajad on alanud 2-3-päevaste telklaagritega: 5. klassis Piusal, 6. klassis Paganamaal, 7. klassis Jubal, 8. klassis Kütiorus. Tänu Kuperjanovi ÜJP abile!

Teie soovid lõpetajatele?

Et nad ei tormaks elust ette ega jääks ka elust maha. Et nad oskaksid igas eluperioodis leida selle väärtusliku, millest ise rõõmu tunda ning mida lähedaste ja sõpradega jagada. Et nad taaskohtudes võiksid mulle öelda: "Meil läheb hästi. Kuidas Teil, õpetaja?"

Õnnelik on see, kelle põues omast käest võti avamaks laekaid.

Venda Sõelsepp

Intervjuu 9.b klassijuhataja Heli Maasliebiga

Kuidas Teist sai õpetaja?

Pärast Otepää spordikooli suusaeriala lõpetamist (1976) sai hakatud tegelema tippspordiga. See tähendab seda, et viis aastat oma elust olen tegelenud päevast päeva kehalise treeninguga, vastavalt aastaajale oli see spetsiifilisem ja suurema koormusega. Talvel oli minu teine kodu lennujaam, sest pidevalt pidi mööda Venemaad võistlustel käima ja suved veetsime Kääriku spordibaasis. Kogu Otepää ja Kääriku ümbrus on mulle tuttav ja armas. Samal ajal õppisin ühtlasi ka Tallinna Pedagoogilises Ülikoolis kehalise kasvatuse teaduskonnas ja kevadele laskus suur koormus õppimise poole pealt. Ma mõistan, et praegu on kevaditi lastel suur koormus, aga sellega tuleb toime, kui aega õigesti planeerida ja mitte kogu tööd, st õppimist viimasele minutile jätta.

Kes Te oleksite, kui Te poleks õpetaja? Kas lapsed on aastatega muutunud?

Kuna minu kooliaastaid saatis sport ja edaspidist eluteed samuti, oli mulle täiesti loomulik, et tegelen sellega ka edasi. Tulnud Võrumaale, ei olnud kool küll minu esimene töökoht, aga olen õnnelik, et siia sattusin. Miks õnnelik? Kooli juhtkond pole kunagi jalga ette pannud töödele ja tegemistele, pigem on nõuandja ja julgustaja rollis. Aga lapsed on küll aastatega muutunud ning ma ei pane seda nende süüks. Kõik algab kodust. Ma saan aru, et vanematel pole aega kiires elutempos nendega palju tegeleda, aga õiget mõtteviisi ja ellusuhtumist võiksid nad küll lastele sisendada. Unustatakse ära, et peale laste õiguste on neil ka kohustused, see kehtib ka täiskasvanute kohta.

Konflikti minnes süüdistatakse teineteist või ei julgeta oma süüd tunnustada. Aga on ka palju häid lapsi, kelle pärast võib koolis tööd teha.

Kuidas lõõgastute pärast pingelist tööpäeva?

Tõesti, tõesti – kuidas siis lõõgastuda pärast pingelist päeva? Raamatutarkus on väärtuslik, aga kogemus maksab ka midagi. Talvel toimus mul naistega tervise liikumise ring, kus tegelesin aktiivselt spordiga ja ise õpilase rollis olemine oli meeldivaks vahelduseks. Ka loodus on hea stressi maandaja.

Milline on Teie arvates koolielu helgem pool?

-sinu naeratav hommikune tere

-kui sul läheb hästi

-kui õpetaja lauale on ilmunud lilleõis

-kui aastate pärast öeldakse ikka : oli tore kool, tahan veelkord tulla.

Mida arvate meie klassist?

Meie klass – täit tõe sellest ütlen kümne aasta pärast, kui saame kokku. Aga olete viimase aastaga hakanud üksteist hoidma ja aitama. On tekkinud meie klaasi tunne, olete avatumad ja vahel tunnen ennast kanaemana, kelle tiibade alla tahate kaitset otsima tulla.

Teie soovid lõpetajatele?

„Head teed, head teed! Ja ikka pea püsti, julgelt ja rõõmsalt edasi. Küll tuleb aeg, kus „...Koolilõpetaja laugelt veereb pisar. Ta läheb klassituppa, jääb tühjade pinkide vahele seisma ja mõtleb kaua. Ära läksid! Ära läksid need, kes talle küll vahel meelehärmi sünnitasid, aga ometi nii armsad olid.“

Tänavune lõpetaja peab õppima nagu hull ja kuulama oma südame ja mõistuse häält. Ja kuigi te kogu aeg kurdate, kui raske teil ikka on, siis keegi siin ilmas pole öelnud, et elu peab olema kerge või teistpidi võttes, ärge ise oma elu raskelt elage. Kui iga päev oma igapäevane töö - õppimine ära teha, polegi kõik nii raske. See jätk meelde kogu eluks. Ka meil, õpetajatel ja lastevanematel on nii. Kes seda ei jälgi, ei tule oma eluga toime.